

75 året for Danmarks Besættelse: Inger fortæller fra børnehøjde – 3. og sidste del

Kårene blev trangere og trangere mod krigens slutning, og der var restriktioner og zoner og evakueringsplaner, som trykkede stemning. Selv om befrielsen kom, gik der lang tid, før vilkårene blev lettere i Inger Sørensens barndomshjem i Højby

1943 - 45

Der blev kastet forsyninger ned til frihedskæmperne fra engelske flyvemaskiner på et sted ved Åkær Skov. En gang tog englænderne fejl af stederne, og i stedet blev der kastet ned ved Sønderskoven, som ligger tæt ved Fensten, og det blev omgående samlet op af de tyske soldater fra Lytteposten mellem Højby og Fensten. Vi børn syntes, det var sjovt at gå ud på markerne og samle ting op, som de engelske flyvere havde kastet ned. Der var en masse sølvstrimler, som blev kaste ud for at skjule flyvemaskinerne, når de var nødt til at gå lidt ned for at kaste forsyningerne. Der var også andre ting, bl.a. flyveblade, men vi kunne desværre ikke læse, hvad der stod i dem.

I 1944 blev politiet taget af tyskerne. Det blev forbudt at samles mere end 2-3 personer på samme sted, og alle forlystelser og møder skulle lukke kl. 21, og da vi nærmede os 1945, var der udgangsforbud, så vi ikke kunne være ude efter mørkets frembrud. I vinteren 1944-45 gik vi kun i skole hver anden dag for at spare på brændslet.

Krigen raser i Europa rykker tættere på Danmark, og der bliver lavet en evakueringsplan såfremt danskerne skal i direkte krig. Jeg husker tydeligt den dag, der kom brev til far, hvor der stod, at han skulle blive tilbage og passe dyrene på tre ejendomme foruden hans egen. Samtidig ville de tre andre familier samt hans egen blive hentet i lastbiler og kørt et eller andet sted hen. Da var jeg rigtigt bange, for hvor ville vi komme hen, og ville vi nogensinde blive samlet igen? Men heldigvis kom planen ikke i funktion, for lige før de tyske tropper skulle til at kæmpe i Danmark overgav de sig. Krigen var slut, og jeg skal love for, at der blev glæde over alt. Mørklægningen blev omgående taget ned, og der blev tændt lys for fuld styrke.

Men selv om krigen var slut, var der stadig mangel på alt. Jeg var begyndt på mit 7. skoleår, og begyndt at gå til præst. Lige som alle andre havde vi store problemer med at skaffe konfirmationstøj. Allerede i efteråret 1945 var mor og jeg i Odder for at blive skrevet op til tøj, for forretningerne fik kun små partier hjem ad gangen. Jeg husker tydeligt den dag i januar 1946, hvor min far kom op i skolen for at hente mig. Der var kommet brev fra forretningen, at nu var der kommet noget tøj, og hvis vi ikke kom hurtigt, ville det blive solgt til andre. Vi cyklede med det samme til Hou for at tage toget til Odder. Man kunne ikke selv bestemme, hvordan det så ud, man var bare nødt til at tage, hvad der var. Men der blev købt stof til den hvide kjole, og så fik jeg andendagskjole og en frakke, som næsten ikke var til at holde ud at have på, Den var lavet af opkradset uld, og kradsede så frygteligt. Kjolen blev syet hos en syerske i Hou.

Med konfirmationen var skoletiden forbi, og man blev betragtet som voksen. Min barndom sluttede dermed i Gosmer Kirke d. 31. marts 1946 – 14 år gammel.

Tak til Inger Sørensen for at formidle sine personlige barndomserindringer fra en tid, som snart kun vil være at finde beskrevet i historiebøgerne

Foto: Odder Lokalarkiv, aarhusportalen.dk, Brian Dalager og privateje.

Skulle nogen ligge inde med fotos og/eller beretninger om Hou under besættelsen, er man velkommen til at kontakte [Hou Lokalhistoriske Arkiv](#)